

Režija i scenarij: Ognjen Glavonić

Direktorica fotografije: Tatjana Krstevski

Montaža: Jelena Maksimović

Producenti: Ognjena Glavonića, Dragana Jovović i Stefan Ivančić

Produkcija: Non-Aligned Films

Koprodukcija: Sophie Erbs (Cinéma Defacto, Francuska), Ankica Jurić Tilić (Kinorama, Hrvatska) i Pouria Heidary Oureh (Three Gardens Film, Iran)

Dizajner zvuka: Jakov Munižaba

Uloge; Leon Lučev, Pavle Čemerikić, Tamara Krcunović i Ivan Lučev

Istina kao komunikacijski imperativ

Nehotični pogled u jamu iz temelja će promijeniti Vladin život. Hoće li s novom spoznajom i teretom savjesti upoznati svoga sina?

Kao u aristotelovskoj strukturi tragedije s jedinstvom mjesta, vremena i radnje, u ovom filmu se ono bitno događa na jednom mjestu i u jednom danu. Kamion je, sa svojim tajnim teretom, središnje mjesto drame i vizura koje omogućuje pogled kroz prozor. No, tragični događaj se zbiva u nefilmskom vremenu i na nepoznatom mestu, a funkcija prevoženja tereta je skrivanje zločina. Kulminacija stiže neprimjetno. Kamera se udaljava od vozača, koji iz poluputičje perspektive promatra istovar kamiona u daljini i dubini prizora. Reflektor osvjetljava jamu oju zatrpava bager. U sljedećem kadru kamera iz žablje perspektive sugerira snažni olfaktivni doživljaj, vonj koji će natjerati Vladu da klecne i isprazni utrobu. Okrenut je leđima i ne vidimo mu lice dok šmrkom ispire unutrašnjost kamiona, zaostale predmete žrtava, ženske lančice, dječju špekulu... Teret u njegovoj svijesti i na savjesti pretvara ga iz pasivnog promatrača u sudionika... Iste večeri on nastavlja svoj krvavi itinerer. Rat postaje rutina.

Vladin je zadatak prevesti zapečaćeni kamion sa specijalnim teretom od Kosova do Beograda pridržavajući se strogih uputa, izbjegavajući ljude, stajanja, prometnu gužvu..., što se u praksi pokaže nemogućom misijom. Kamion ne može preći srušeni most, vozač ne poznaje ceste, traži obilaznicu i pomoć, mora telefonirati bolesnoj, nalazi vodiča i suputnika, prisustvuje svadbi u gostionici... „Teret“ je film ceste, putovanja negostoljubivim krajolicima, sivog zimskog neba, nelijepih mjesta, poniranja u prošlost i suočavanja sa surovom zbiljom. On je

politički triler u prikazu zataškavanja istine i suptilna drama slučajnog svjedoka koji ne može ostati nevin, nego poput junaka antičke drame dušom plaća za nevlastitu krivnju.

Film o posljedicama rata kloni se eksplicitnih prikaza ratnih operacija koje su uvijek daleko u pozadini. Kamera u vožnji okrzne spaljene automobile ili nebo zažareno od bombardiranja koje se reflektira na kamionskom staklu, kratko se zadržava na ozbiljnim licima izbjeglica. Prati dvojicu dječaka, sitnih lopova koji su krađu Vladin sat, uspomenu na oca i simbol nekog drugog rata i bitke. One nisu Vladine, a ponajmanje se tiču sljedeće generacije, njegovog sina ili autostopera Pavla koji bježi u Njemačku. Emotivan je trenutak njegov oproštaj od rodnog Beograda, a zapravo nasilnog prekinutog djetinjstva. Podsjećanje na njegovu krhku životnu dob je Pavlovo sjednje na ljuljački gdje su mu ugravirani inicijali.

Vlada prolazi svojevrsnu katarzu pričajući o ratu sa sinom, ali neizravno, kroz iskustvo oca i strica. Teret se prenosi s generacije na generaciju pri čemu ga skrivanje istine čini još težim bremenom za budućnost.

Silvana Ricov